



VID UNDERGÅNGENS RAND -RÝROMS VÄKTARE

Piratlajv.se



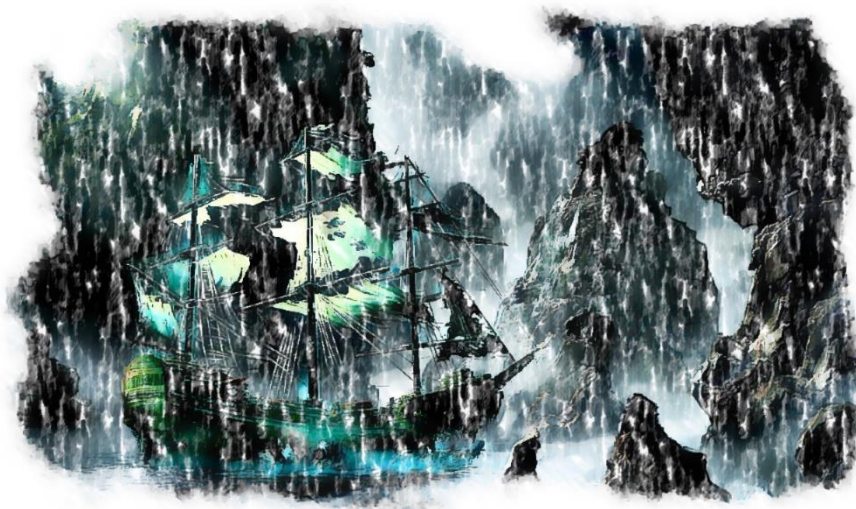


~~ Stämningstext ~~

I masten på figurinen Jarpen rycker en liten pojke till ur sin slummer. Han slår med öppna händer till sina kinder upprepade gånger. Svedan får hans ögon att tåras, men han vet att båtsmans piska skulle svida betydligt värre om han blev påkommen att sova när han hade utkiken. Det var knappt nio timmar sedan de lämnat hamnen vid Bierserò, fullastade med järntackor som skulle till Tungelskin för att bli krigsmateriel i den gradvis ökande konflikten. de seglade ännu sakta mellan de många småöarna i skärgården men de höga vågorna vittnade om att de var i utkanten, nära öppet hav. Plötsligt fick ett svagt, knarrande läte pojken att stelna till och kisa ut i den dunkla omgivningen. Var det hans hjärna som spökade, eller var det ljudet av tågvirke som stönade i den tilltagande vinden?

En plötslig illvarsling grep tag om pojkens sinne och i det flackande månskenet kunde han urskönja en märklig siluett. Ett stort krigsfartyg av en typ han ännu aldrig skådat. Han drar in ett andetag häftigt för att skrika ut en varning men sätter luften i halsen när det går upp för honom vad det är han skådar.

Frostig reling. Svartnat roder. Gisten mast som klagar. Fårat däck, strimmigt av saltet från tusentals vågor. Kanonluckor som gnisslar fram och tillbaka, fram och tillbaka. Där dörren till kajutan en gång varit, grinar ett gapande sår gäckande ut i natten. Det drar stjärnornas ljus till sig. Sugande, lockande, kväver det skenet och värmen de kunnat sprida. En klagosång sjunger i seglen, slitna och solkiga där de slår i vindens trumtakt. De sjunger upp till storm, skeppet ökar mäktigt farten och kryssar skickligt mellan skären, bort från figurinen. Det tomma däck speglar inte månens glans. På skeppet finns inget spår av liv.



Bland ökenandar & sjöodjur

Eldfat fyllda med olja flammade mot den kalla ökennatten. På en strand i nordöstra Hinside-Lôr var ett tiotal besättningar ur Maridernas och Havsormarnas Koalition samlade. Det Lôriska piratsamfundet som som främst härjade syd om galjonen hade utlyst mötet som svar på förlorandet av sin hjärtehamn, Wistôah. En man talade till de församlade med hetta i rösten:

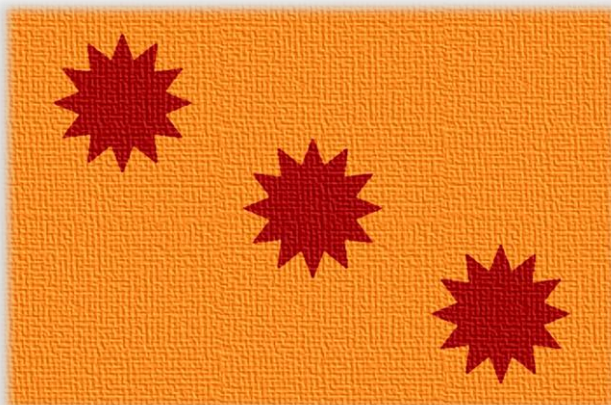
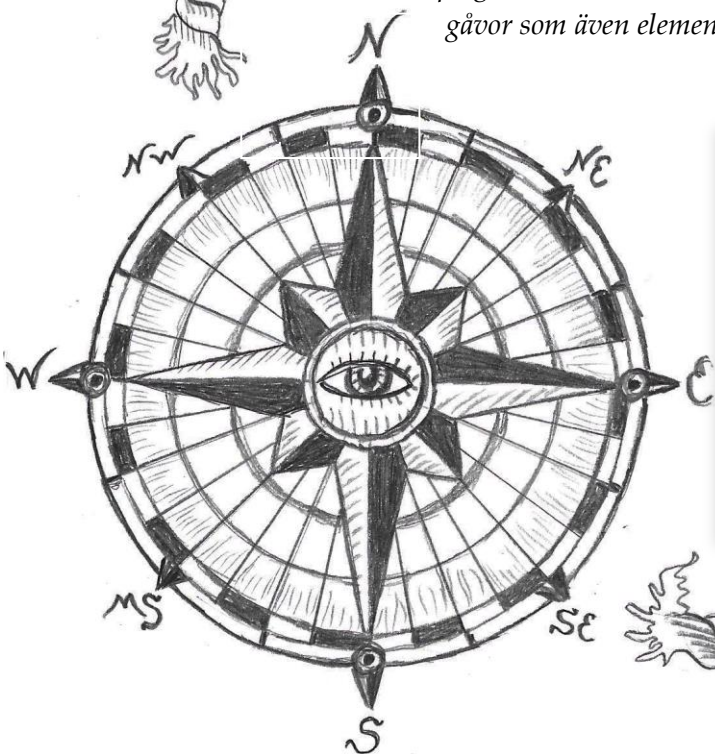
Kriget mellan Drakerna och méererna är ännu i full gång. Ingen har släppt greppet om Hjartryck ännu. Men något lär ändras snart. Det kräk som underminerat både vårt land och sitt eget, ska sänkas i en vattnig grav!

Vi kan nu vara nästan helt säkra på att Me Lu ligger bakom att våra hamnar såldes ut. Vi vet att hon svikit samfälligheten för sin egen vinnings skull..

Vi har följt hennes förehavanden på avstånd. Vi såg henne senast i somras, straxt innan belägringen av Hjartryck. Hon mötte upp en besättning, Sirenens sång. De tog emot taler av Me Lu för att transportera samfällighetens man, Bastian Överhörare, till Hjartryck som fånge. Vi tror inte besättningen visste vem de fraktade eller varför.

Vi följde efter på avstånd. Vi avsåg att rädda honom för att få mer information och kanske en allierad, men kom för sent. På avstånd såg vi hur Överhöraren sköts av okända personer som sedan flydde landvägen mot slaget i Hjartryck.

När vi nådde platsen andades Överhöraren ännu. Han sade oss en sak: Han hade blivit skjuten för att han kom på Me Lu med att stjäla från samfälligheten. Han hann inte säga vad innan han dog. Han hade svåra plågor och babblade om gudarnas gåvor som nu vandrade bland folket, gåvor som även elementen måste dansa efter.





Han nickade troligen när vi frågade om det var Me Lu som sålde ut våra hamnar. Svårt att säga visserligen, om det var en nick eller en dödsryckning, men detta styrker i alla fall våra misstankar.

Me Lu gjorde sig av med Överhöraren och enligt österns tidskrifter så verkar alla ha köpt historien att han dog hjältedöden i slaget om staden. Sprid ordet att det är lögn kamrater! Vi ska inte vila förens den hajkäftade sillmjölken gör det, med den svarta fläcken på havets botten!

Ett vrål av medhåll utbröt från den hänförda lyssnarskaran och ett trettiotal flintlåspistoler brann av i salut. Det skulle inte dröja länge innan orden om Me Lus svek nådd östern. Skulle nyheten slita itu samfälligheten på samma sätt som dess moderland, Damméro kluvits av Drakerna?

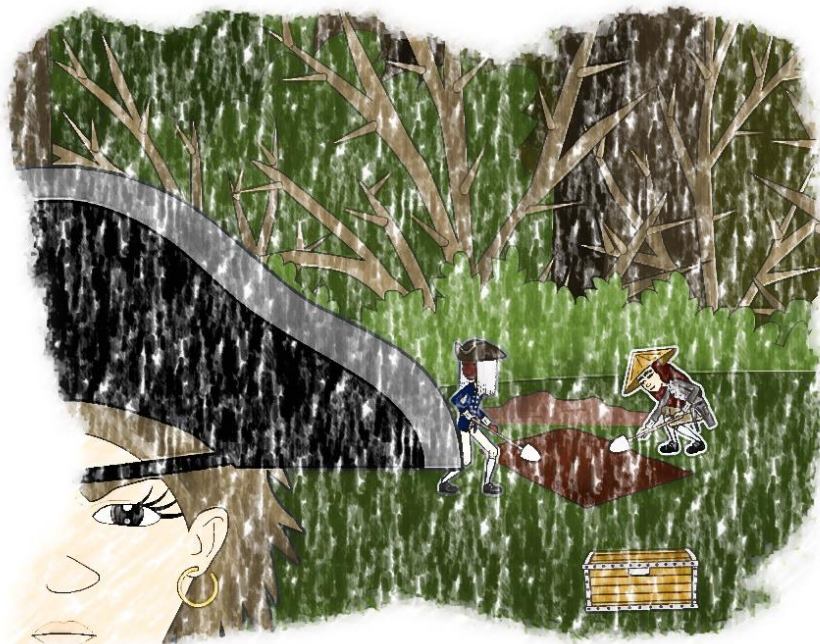
Anno 1259

Spadtagens rytmiska läte var det enda som upptog natten. Då och då utlöste ett av spadbladens huggande läten en lätt ryckning i Vera-Eleonoras pistolhand. Ljudet var allt för likt en sabel som drogs ur sin slida, och hon var allt för spänd för att kunna slappna av i den svala natten. Om hon ansträngde sig tyckte hon sig höra skrånande läten från byn, där hennes besättning firade hennes beslut att sätta segel mot Pärlemoöarna redan den nästkommande dagen. De reste antagligen mot sin död, men det hade kostat var och en av hennes besättningsmedlemmar mycket att inte vända hemåt tidigare sedan nyheterna om Drakernas planer nått dem, henne också för den delen – men det hade funnit så många saker kvar att ordna.

Hon log ett glädjöst leende där hon stod med ryggen mot Jorunn och Sverk, vilka båda var framstående medlemmar av förgardet i hennes bordningsbesättning. Kistan de ämnade jordsätta var inte alls så stor som den grop hon beordrat dem att gräva, men det var inte deras plats att ifrågasätta hennes motiv. Det skulle visa sig i sinom tid hur planen skulle se ut.

I kistan hade hon lämnat kvar de värdefullaste av sina skatter, den sista hjälpen hon hade att erbjuda dem som inte gick under i kriget som stundade. En ilsken tår letade sig ned för hennes kind när hon tänkte på

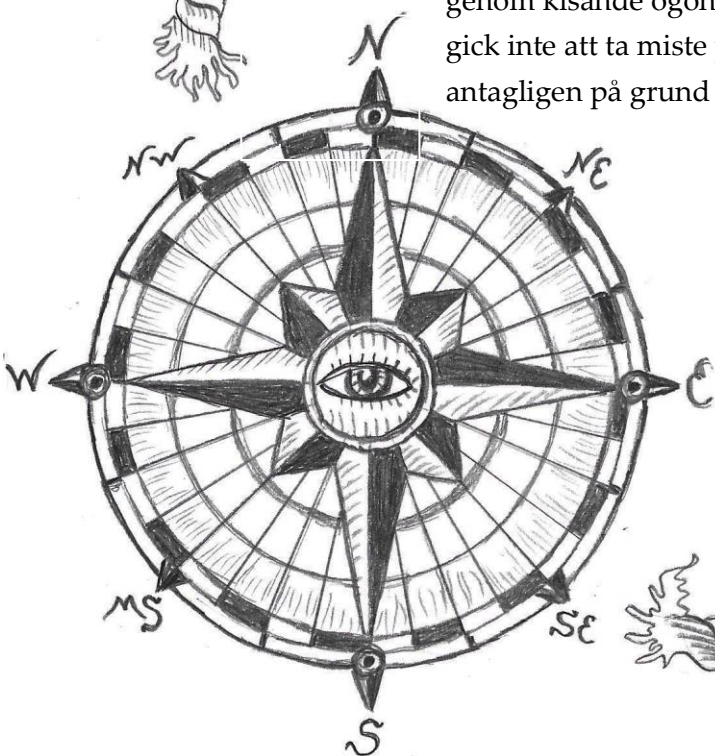
sitt hem och för sitt inre svor hon en gruvelig förbannelse över Mandraks hämndlystnad. Bakom henne hade spadtagen upphört och hon kunde höra rasslet när kistan ställdes ned i gropen. Hon skulle bli tvungen att täcka igen det hela själv, men det kunde inte hjälpas, det var inget personligt.



Hon slog runt och hennes sabel var bara ett streck av silver i natten. Hon tyckte sig skönja ett uttryck av svek och ursinne i Sverks ögon medans Jorunns blick skvallrade om rädsla och insikt. Med händerna om sina halsar sjönk de sakta ned på varsin sida om kistan i gropen medans deras livsblod pulserade ut mellan kramande fingrar. Det ryckte fortfarande i benen på liken efter hennes vänner när hon slängde ned den första skoveln jord...

Postmästare Brand tog en stor klunk av mjöden framför sig och såg genom kysande ögon runt på sin publik medans han svalde. Det gick inte att ta miste på nöjdheten i hans röst när han fortsatte, antagligen på grund av Gustafs förfärad min och krampaktiga grepp om sin egen strupe.

- Anno 1259. Och det mina vänner, är slutet på historien om Vera-Eleonora Vid Undergångens rand. Slutet på historien om Rýrom väktare!



VÄLKOMMEN TILL TUNDLAHEIM

Vid undergångens rand – Rýroms väktare är ett 1600-1700-tals inspirerat piratlajv i en fiktiv värld – Tundlaheim. Världen styrs av progressiva riken, fast beslutna att utforska och tämja det okända. Allt eftersom kartans vita fläckar blir färre, rensas piraternas tillhåll och de fristäder dessa erbjuder. Som pirat får man antingen anpassa sig till ett hårdare liv eller se sig själv förgås.

På lajvet iscensätter vi ett sådant tillhåll, lagom som allt fler skepp lägger till och fyller den dolda fristaden med liv. Tillsammans ska vi dela glädje, sorg, spänning och äventyret i gott sällskap. Men se upp, för en tung skugga hänger över horisonten, ett hot från en dröm som gick förlorad.

Kom och ta del av stämningen på värdshuset Rå Spiggen och delta i tätt intrigerande, fartfyllt stämningsspel med mystik, gladsång och musik.

Välkommen att dela denna upplevelse med oss.

PRAKTISKT

När: **11-15 april 2018**

Plats: Finnstigen utanför Hällefors, en 1600-tals stugby som utgjort rekvisita på flera lajv förut.

Anmälan: Sker via hemsidan till nedanstående pris, det lönar sig att vara ute i god tid.

Fram till 11/3: 500kr

Från 12/3: 700kr

Plats i sovsal: 380kr (Mer info, se hemsidan)

Boka mat: 500kr (Mer info, se hemsidan)

Sista anmälningsdag för intrig är den 11/3

Sista anmälningsdag för mat är 6/4.

Max 120st deltagare på arrangemanget, delvis boende i tält på arrangemanget. (Mer info, se hemsidan)

På detta lajv är alkohol tillåtet men i rimlig mängd. Dock enligt gällande alkoholtillstånd får egen alkohol ej medföras till värdshuset.

Det är även godkänt att bära blankvapen i nyktert tillstånd och på grund av detta så ska du som deltar vara 18+

Piratlajv.se

